

Forhandling

Per Clausen (EL):

Med fremsættelsen af det her beslutningsforslag om at indføre et obligatorisk ernæringsmærke, sådan at borgerne, når de køber ind i butikker, hurtigt og enkelt kan få et indtryk af, om de varer, de er i færd med at købe, er sunde eller usunde, giver Enhedslisten sit bidrag til, at Det Konservative Folkepartis indflydelse i regeringen kan blive styrket. Der er jo nemlig tale om en mærkesag for Det Konservative Folkeparti, en mærkesag, som man har haft, lige siden Familie- og Forbrugerministeriet blev oprettet, formentlig med den hensigt, at det skulle skabe udgangspunkt for, at Det Konservative Folkeparti kunne komme med populære forslag og efterfølgende også få dem vedtaget.

Kl. 10.50

Desværre er det jo gået skidt med den her sag, selv om der har været enighed om, at indførelsen af det her ernæringsmærke var en god ting i Folketinget; lige siden den første konservative forbrugerminister, fru Henriette Kjær, kom med det her forslag, er det hele tiden blevet udsat og udsat og udsat, også selv om der har været klar enighed om, at de sundhedsmæssige fordele ved sådan et mærke var uomtvistelige.

Baggrunden for, at vi ikke for længst har fået et ernæringsmærke, er jo, at regeringen har forsøgt at lave en aftale med erhvervslivet, med detailhandelen, uden nogen som helst former for held.

Detailhandelen har kørt en yderst bemærkelsesværdig taktik, hvor man først afviste det første mærke med, at det ikke var sagligt godt; man kom med nogle bud på, hvordan man kunne indrette et mærke, sådan at det sagligt hang sammen, hvorefter regeringen udarbejdede et forslag med udgangspunkt i de råd.

Så fandt branchen på et nyt argument. Nu skulle vi ikke have et nationalt ernæringsmærke, vi skulle have et EU-mærke, og i øvrigt skulle det være frivilligt, og det måtte ikke indeholde negativ mærkning.

Regeringen har så nu teoretisk set indført et ernæringsmærke, som er fuldstændig ukendt for alle mennesker, og som ingen effekt har, og derfor er Enhedslistens synspunkt så, at vi gør dette mærke obligatorisk.

Ved førstebehandlingen af sagen var der flertal i Folketinget for det her forslag. Der var enighed om, at det var et godt og nødvendigt og vigtigt og rigtigt forslag, og der var flertal for, at det

også skulle gennemføres uden at komme i direkte konflikt med EU-retten.

Desværre ser det nu ud til, at dette flertal er forsvundet. Hvis man læser betænkningen, kan man se, at Socialdemokraterne af branchen har fået en ny idé. Man vil nu indføre et mærke, som indeholder en række af de elementer, Socialdemokraterne tidligere har tordnet imod, nemlig at det er frivilligt, og at det ikke skal indeholde negativ mærkning. På trods af at mærket, hvis vi ellers skal tro på, hvad Socialdemokraterne har sagt de sidste 2 år, er fuldstændig utilstrækkeligt og på ingen måde kan løse det problem, man er stillet over for, så vil man nu støtte det her mærke.

Spørgsmålet er selvfølgelig, om det er udtryk for, at Socialdemokraterne er blevet støtteparti for regeringspartierne, sådan at Socialdemokraterne på de ganske få områder, hvor Dansk Folkeparti viser lidt mod og tør trodse regeringen, automatisk træder til som støtteparti.

En anden mulighed er selvfølgelig, at det er skrækken for at komme i konflikt med de store økonomiske kræfter, der er i detailhandelsbranchen i Danmark.

Den tredje mulighed er selvfølgelig den såre banale, at når det kommer til stykket, tør Socialdemokraterne ikke at udfordre EU. Det kan i hvert fald ikke være, fordi man tror, at det, man er kommet med her, er et godt resultat; man har tidligere afvist det her mærke.

Nu har man så oven i købet fået at vide af forbrugerministeren, at hun også synes, at det mærke, Socialdemokraterne vil have indført, er dårligt. Det ville være en dårlig idé at betræde den vej, siger hun.

Hun vil muligvis snakke lidt med de øvrige ministre i Norden om, hvorvidt man skulle kunne få det indført. Men ministeren har jo også ret i, at det vil være en forfærdelig dårlig idé, også hvis man har det perspektiv, sådan som Socialdemokraterne og regeringspartierne og resten af Folketingets partier har, at det i grunden ville være en god idé at få et fælles mærke på europæisk plan, for hvis vi først får etableret et dårligt mærke i Norden og vi gør det til et mærke, som gælder her, så må udgangspunktet jo også være, at det er sådan et dårligt mærke, vi skal have på europæisk plan.

Så fra Enhedslistens side vil vi opfordre Socialdemokraterne til at genoverveje deres stillingtagen og måske også lytte en lille smule til den mangel på entusiasme, som ministeren har